

Ai-ஜோசப் மற்றும் மேரி வம்சாவளி

மத்தேயுவின் 1:1-17 மற்றும் லூக்கா 3:23b-38

ஜோசப் மற்றும் மேரி டிஐஐயின் பரம்பரை: இரண்டு வம்சாவளிகளின் அவசியம் என்ன? மத்தேயு எந்த வரியைக் கண்டுபிடிக்கிறார்? லூக்கா எந்த வரியைக் கண்டுபிடிக்கிறார்? ஏன்? இஸ்ரவேலின் வடக்கு ராஜ்யத்தில் அரசாட்சிக்கான தேவை என்ன? யூதாவின் தெற்கு இராச்சியத்தில் அரசாட்சிக்கான தேவை என்ன? மட்டியாஹுவின் வம்சாவளி என்ன பிரச்சனையை முன்வைத்தது? அதை எப்படி தீர்த்தார்? இந்த இரண்டு வம்சாவளிகளிலும் நீங்கள் எந்த நபர்களை அடையாளம் காண்கிறீர்கள்? அவர்களைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன நினைவிருக்கிறது? இவர்களைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரிந்தவற்றிலிருந்து யேசுவாவின் "பூமிக்குரிய பரம்பரை" பற்றி நீங்கள் என்ன முடிவுக்கு வரலாம்?

பிரதிபலிப்பு: ADONAI இன் வாக்குறுதிகள் தலைமுறை தலைமுறையாக நம்பகமானவை என்பது உங்களுக்கு என்ன அர்த்தம்? உங்கள் வாழ்க்கையில் எந்தக் கட்டத்தில் இயேசுவின் பிரசன்னத்தை நீங்கள் அதிகமாக உணர்ந்தீர்கள்? உங்கள் ஆன்மீக வளர்ப்பில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் யார்? உங்கள் பெற்றோர் அல்லது குடும்ப உறுப்பினர்களிடமிருந்து ஆன்மீக ரீதியில் உங்களுக்கு என்ன அனுப்பப்பட்டது? எதுவும் கடந்து செல்லவில்லை என்றால், எந்த ஆன்மீக வழிகாட்டிகள் உங்களுக்கு ஆன்மீக ரீதியில் வளர உதவினார்கள்?

இந்தக் கோப்பில் உள்ள பெரும்பாலான தகவல்கள் கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை குறித்த அர்னால்ட் ஃப்ரூசுடென்பாமின் டேப் தொடரிலிருந்து வந்தவை. நான்கு நற்செய்திகளில், மட்டியாஹு மற்றும் லூக்கா மட்டுமே உண்மையில் இயேசுவின் பிறப்பைக் கையாள்கின்றனர். ஆனால், மத்தேயு மற்றும் லூக்கா இருவரும் அவருடைய பிறப்பின் கதையைச் சொன்னாலும், அவர்கள் அதை இரண்டு வெவ்வேறு கண்ணோட்டத்தில் சொல்கிறார்கள். ஜோசப்பின் கண்ணோட்டத்தில் யேசுவா பிறந்த கதையை மட்டியாஹு கூறுகிறார்.

மத்தேயுவின் நற்செய்தியில், ஜோசப் செயலில் பங்கு வகிக்கிறார், மேரி ஒரு செயலற்ற பாத்திரத்தை வகிக்கிறார்; யோசேப்புக்கு தேவதூதர்கள் தோன்றினர், ஆனால், மிரியமுக்கு தேவதூதர்கள் தோன்றியதாக எந்த பதிவும் இல்லை. ஜோசப் என்ன நினைக்கிறார் என்பதை உரை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆனால், மேரி என்ன நினைக்கிறார் என்று எதுவும் கூறப்படவில்லை. மறுபுறம், மேரியின் கண்ணோட்டத்தில் லூக்கா அதே கதையைச் சொல்கிறார். லூக்காவின் நற்செய்தியில், மேரி செயலில் பங்கு வகிக்கிறார், ஜோசப் செயலற்ற பாத்திரத்தில் நடிக்கிறார்; மேரிக்கு தேவதூதர்கள் தோன்றினர், ஆனால், யோசேப்புக்கு தேவதூதர்கள் தோன்றியதாக எந்த பதிவும் இல்லை. மிரியம் என்ன நினைக்கிறார் என்பதை உரை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆனால், ஜோசப் என்ன நினைக்கிறார் என்பதைப் பற்றி எதுவும் கூறப்படவில்லை.

கேள்வி எழுகிறது, "இரண்டு வம்சவரலாறுகள் ஏன் தேவை? குறிப்பாக இயேசு எப்படியும் யோசேப்பின் "உண்மையான" மகன் அல்லவா?" பதில் பொதுவாக இப்படித்தான் செல்கிறது, "மத்தேயுவின் வம்சவரலாறு அரச வரிசையைக் கொடுக்கிறது, அதே சமயம் லூக்காவின் வம்சாவளி சட்டக் கோட்டை அளிக்கிறது." மக்கள் இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், மட்டியாஹுவின் கணக்கின்படி, ஜோசப் தாவீதின் சிம்மாசனத்திற்கு வெளிப்படையான வாரிசாக இருந்தார். யேசுவா யோசேப்பின் "தத்தெடுக்கப்பட்ட" மகன் என்பதால், அந்த தத்தெடுப்பின் மூலம் தாவீதின் சிம்மாசனத்தில் அமர அவர் உரிமை கோர முடியும். ஆனால், நேர் எதிர் உண்மை. மறுபுறம், லூக்கா தனது வம்சாவளியை மரியாள் மூலம் கண்டுபிடித்தார், இது மனித இனத்தின் சட்டப்பூர்வ பிரதிநிதியாக இயேசுவைத் தகுதிப்படுத்துகிறது. இந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கும் மக்கள், ஏதேன் தோட்டத்தில் மனிதன் இழந்ததை, மனித-கடவுளான யேசுவா திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று நம்புகிறார்கள். ஆனால், மீண்டும் ஒரு முறை, லூக்காவின் வம்சவரலாறு ஏன் இயேசு ராஜா மேசியாவாக இருக்க முடியும் என்பதைக் காட்டவில்லை.

இரண்டு பரம்பரைகளின் உண்மையான தேவையைப் புரிந்து கொள்ள, TaNaKh இல் அரசாட்சிக்கு இரண்டு தேவைகள் இருந்தன என்பதை நீங்கள் முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒன்று யூதாவின் தெற்கு இராச்சியத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது, அதன் தலைநகரம் ஜெருசலேமில் இருந்தது, மற்றொன்று சமாரியாவில் அதன் தலைநகரான இஸ்ரவேலின் வடக்கு இராச்சியத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

1. யூதாவின் தெற்கு இராச்சியத்தில் அரசாட்சிக்கான தேவை:

முதல் தேவை டேவிட் வம்சாவளி. நீங்கள் தாவீதின் குடும்பத்தில் உறுப்பினராக இல்லாவிட்டால், நீங்கள் எருசலேமில் அரியணையில் அமர முடியாது. ஏசாயா 7 இல் உள்ளதைப் போல தாவீதின் குடும்பத்தை அழித்து முற்றிலும் புதிய வம்சத்தை அமைக்க ஒரு சதி நடந்தபோது, தாவீதின் குடும்பத்திற்கு வெளியே யாரும் ஜெருசலேமில் சிம்மாசனத்தில் அமர முடியாது என்பதால், அத்தகைய திட்டம் தோல்வியடையும் என்று ஏசாயா எச்சரித்தார். .

2. இஸ்ரவேலின் வடக்கு இராச்சியத்தில் அரசாட்சிக்கான தேவை:

இரண்டாவது தேவை தெய்வீக நியமனம் அல்லது தீர்க்கதரிசன அனுமதி. உங்களுக்கு தெய்வீக நியமனம் அல்லது தீர்க்கதரிசன அனுமதி இல்லாவிட்டால், நீங்கள் சமாரியாவில் சிங்காசனத்தில் அமர முடியாது. யாரேனும் அவ்வாறு செய்ய முற்பட்டால், அவர் படுகொலை செய்யப்படுவார். உதாரணமாக, சமாரியாவின் சிம்மாசனத்தில் நான்கு தலைமுறைகள் அமர அனுமதிக்கப்படும் என்று கடவுள் யெகூவிடம் கூறினார், அவர்கள் செய்தார்கள். ஐந்தாம் தலைமுறையினர் அரியணை ஏற முயன்றபோது, அவருக்கு தெய்வீக நியமனம் இல்லாததால் அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். டேவிட் வம்சாவளி மற்றும் தெய்வீக நியமனம் இரண்டும் இரண்டு வம்சாவளிகளின் தேவையில் காணப்படுகின்றன, இது ஒரு முறையான ராஜாவுக்கு வழிவகுக்கும்.

மத்தேயு 1:1-17 இல் உள்ள வம்சாவளி:

ஜோசப்பின் வரியைப் பற்றிய மத்தேயுவின் கணக்கைப் பார்க்கும்போது, மட்டியாஹு யூத பாரம்பரியத்தையும் வழக்கத்தையும் இரண்டு வழிகளில் உடைத்தார்: முதலில், அவர் பெயர்களைத் தவிர்த்தார்; இரண்டாவதாக, அவர் பெண்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டார். அவர் குறிப்பிட்ட நான்கு பெண்கள் தாமார் (மத்தேயு 1:3), ராகாப் (மத்தேயு 1:5a), ரூத் (மத்தேயு 1:5b), மற்றும் சொற்றொடர்: உரியாவின் மனைவியாக இருந்த தாய் பத்சேபாவைக் குறிக்கிறது (மத்தேயு 1:6). அதுமட்டுமின்றி, அவர் பெயரிட்ட பெண்கள் மேசியாவின் வரிசையில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் அல்ல. உதாரணமாக, அவர் சாரா போன்ற ஒரு பெண்ணை விட்டுவிட்டார், அவர் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர். இன்னும் இந்த நால்வருக்கும் பெயர் வைப்பதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது மற்றவை அல்ல. முதலில், இந்த நான்கு பெண்களும் புறஜாதிகள். அவரது நற்செய்தியின் ஆரம்பத்தில், மட்டியாஹு பின்னர் அவர் மிகவும் விரிவாக உருவாக்கிய ஒரு கருப்பொருளை சுட்டிக்காட்டினார்: இயேசுவின் வருகையின் முக்கிய நோக்கம் இஸ்ரவேலின் காணாமல் போன ஆடுகளுக்காக இருந்தாலும், புறஜாதியார்களும் அவருடைய வருகையால் பயனடைவார்கள். பெண்களைப் பற்றிய இரண்டாவது விஷயம் என்னவென்றால், அவர்களில் மூன்று பேர் பாலியல் பாவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர்: தாமார் தனது மாமனார் யூதாவுடன் உடலுறவு கொண்டதற்காக குற்றவாளி (ஆதியாகமம் 1-30); ராகாப் விபச்சாரத்தின் குற்றவாளியாக இருந்தாள் (யோசுவா 2:1b); மற்றும் பத்சேபா விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டாள் (இரண்டாம் சாமுவேல் 11:1-27). மீண்டும், மத்தேயு ஒரு கருப்பொருளை முன்னறிவித்தார். ஆனால், இவை அவரது பரம்பரையின் முக்கிய புள்ளிகள் அல்ல.

அவரது வம்சாவளியைக் கண்டுபிடிப்பதில், மத்தேயு காலப்போக்கில் திரும்பிச் சென்று ஆபிரகாமுடன் தொடங்கினார் (மத்தேயு 1:2), மேலும் டேவிட் மன்னரின் வரியைக் கண்டுபிடித்தார் (மத்தியாஹு 1:6). தாவீதின் பல மகன்களிடமிருந்து,

அந்த வரிசை சாலமன் வழியாக சென்றது என்பதை அவர் காட்டினார் (மத்தேயு 1:6). சாலமோனிடமிருந்து வம்சவரலாறு ஜெகோனியாவுக்கு வந்தது (மத்தித்யாஹு 1:11-12). இது ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையாக இருந்தது, ஏனெனில் மத்தேயு ஜெகோனியாவை இயேசுவின் மாற்றாந்தாய் ஜோசப் (மத்தேயு 1:16) வரை கண்டறிந்தார். மத்தேயுவின் கூற்றுப்படி, யோசப் சாலமன் மூலமாக தாவீதின் வழித்தோன்றல், ஆனால் ஜெகோனியா மூலமாகவும் இருந்தார். தாவீதின் சிம்மாசனத்திற்கு யோசேப்பு வாரிசாக இருக்க முடியாது என்பதே இதன் அர்த்தம்.

எரேமியா 22:24-30-ல் இருந்து இதை நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம்: “என் உயிரோடு, யூதாவின் ராஜாவாகிய யோயாக்கீமின் மகனாகிய கோனியாவே, நீ என் வலது பாரிசத்தில் முத்திரை மோதிரமாக இருந்தாலும் சரி, நான் அதை வாசிப்பேன். இன்னும் உன்னை இழுக்கிறேன். நான் உன்னைப் பாபிலோனின் ராஜாவாகிய நேபுகாத்நேச்சரிடமும் பாபிலோனியர்களிடமும் ஒப்படைப்பேன்; நான் உன்னையும் உன்னைப் பெற்ற தாயையும் வேறொரு நாட்டிற்குத் தள்ளுவேன், அங்கு நீங்கள் இருவரும் பிறக்கவில்லை, அங்கே நீங்கள் இருவரும் இறந்துவிடுவீர்கள். நீங்கள் திரும்பி வர ஏங்குகிற யூதா தேசத்திற்கு நீங்கள் திரும்பி வரமாட்டீர்கள். இந்த மனிதன் கோனியா ஒரு இழிவான உடைந்த பாணையா, யாரும் விரும்பாத ஒரு பொருளா? அவனும் அவன் பிள்ளைகளும் ஏன் தூரத்தப்பட்டு, அவர்களுக்குத் தெரியாத தேசத்தில் தள்ளப்படுவார்கள்? பூமியே, பூமியே, பூமியே, கர்த்தரின் வார்த்தையைக் கேள்” (எரேமியா 22:29)! அதோனாய் கூறுவது இதுதான்: இவனைப் பிள்ளை இல்லாதவன் என்றும், அவன் வாழ்நாளில் செழிக்காதவன் என்றும் பதிவு செய், அவனுடைய சந்ததியில் யாரும் செழிக்க மாட்டார்கள், ஒருவரும் தாவீதின் சிம்மாசனத்தில் அமரமாட்டார்கள், யூதாவில் இனி ஆளமாட்டார்கள் (எரேமியா 22:28- 30)

கோனியா என்ற பெயர் ஜெகோனியா என்பதன் சுருக்கமான வடிவம். ஜெஹோயாச்சின் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார் (எரேமியாவைப் பற்றிய எனது வர்ணனையைப் பார்க்கவும், இணைப்பைக் காண Du – Jehoiachin BC 598 இல் 3

மாதங்கள் ஆட்சி செய்தார்), பாபிலோனியர்கள் யூதாவை சிறைப்பிடிப்பதற்கு முன்பு யூதாவின் கடைசி மன்னர்களில் ஒருவர். ஜெகோனியா 18 வயதில் ராஜாவானபோது யூதர்களிடம் கர்த்தருடைய பொறுமை அதன் போக்கில் ஓடியது (இரண்டாம் அரசர்கள் 24:8-16a). இந்த இளம் ராஜா, கர்த்தர் கட்டளையிட்ட யூதாவின் பாபிலோனிய கட்டுப்பாட்டை எதிர்த்ததால், கடவுளின் பார்வையில் தீமை செய்தார் (எரேமியா 27:5-11). இதற்காக, அவர் நேபுகாத்நேச்சரால் சிறைபிடிக்கப்பட்டார், அவர் கோவிலின் அனைத்து பொக்கிஷங்களையும் சேர்த்து பாபிலோனுக்கு கொண்டு சென்றார். அங்கு அவர் 37 ஆண்டுகள் சிறையில் இருந்தார், அவர் விடுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் ராஜாவின் மேஜையில் தவறாமல் சாப்பிட்டார் (எரேமியா 52:33; இரண்டாம் இராஜாக்கள் 25:29).

யிர்மேயாஹுவின் நாட்களில் ஹாஷெம் அவருக்கு ஒரு சாபம் கொடுத்தார். சாபத்திற்கு பல அம்சங்கள் உள்ளன, ஆனால் கடைசியானது மிகவும் முக்கியமானது, அதைக் கேட்க கடவுள் முழு பூமியையும் மூன்று முறை அழைத்தார் (எரேமியா 22:29). பின்னர் சாபம் உச்சரிக்கப்படுகிறது: எக்கோனியாவின் சந்ததியினர் தாவீதின் சிம்மாசனத்தில் அமர உரிமை இல்லை (எரேமியா 22:30). எரேமியா வரை, முதல் தேவை டேவிட் வீட்டில் உறுப்பினர். ஆனால், யிர்மேயாஹுவடன், அந்தத் தேவை இன்னும் குறைவாக இருந்தது. ஒருவர் இன்னும் தாவீதின் வீட்டில் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும், ஆனால் அவர் எக்கோனியாவை விட்டு விலகி இருக்க வேண்டும். யோசேப்பு தாவீதின் வழித்தோன்றல், ஆனால் எக்கோனியாவின் வம்சத்தில் வந்தவர்; எனவே, அவர் தாவீதின் சிம்மாசனத்திலிருந்து தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். இயேசு யோசேப்பின் உண்மையான மகனாக இருந்திருந்தால், அவரும் தாவீதின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்க தகுதியற்றவராக இருந்திருப்பார். ஒரு யூதர் மத்தேயுவின் வம்சவரலாற்றைப் பார்த்தால், "யேசுவா உண்மையில் யோசேப்பின் மகனாக இருந்தால், அவர் மேசியாவாக இருக்க முடியாது" என்று தனக்குள் நினைத்திருப்பார். அதனால்தான் மத்தேயு தனது சுவிசேஷத்தை வம்சவரலாற்றுடன் தொடங்கி, "ஜெகோனியா பிரச்சனை"க்கு உரையாற்றினார் மற்றும் கன்னிப் பிறப்பு மூலம் அதைத் தீர்த்தார் (மத்தித்யாஹு 1:18-24).³⁴.

ஆபிரகாமின் குமாரனாகிய தாவீதின் குமாரனாகிய இயேசு மேசியாவின் [தோற்றம்] புத்தகம் (மத்தேயு 1:1). மத்தேயுவின் நற்செய்தியின் முதல் இரண்டு வார்த்தைகள் உண்மையில் ஆதியாகமத்தின் புத்தகம். யூத வாசகரின் மீதான விளைவு ஜானின் தொடக்க சொற்றொடருடன் ஒப்பிடத்தக்கது: ஆரம்பத்தில் . . . வேதாகமத்தின் நிறைவேற்றத்தின் கருப்பொருள் ஆரம்பத்திலிருந்தே குறிக்கப்படுகிறது (ஆதியாகமம் 1:1), மேலும் இந்த ஆரம்ப வார்த்தைகள் ஒரு புதிய படைப்பு நடைபெறுவதைக் குறிக்கிறது.³⁵

ஆபிரகாம் ஈசாக்கின் தந்தை, ஈசாக்கு யாக்கோபின் தந்தை, யாக்கோபு யூதா மற்றும் அவன் சகோதரர்களின் தந்தை (மத்தேயு 1:2),

யூதா பேரேசுக்கும் சேராவுக்கும் தந்தை, தாமார், பெரேஸ் ஹெஸ்ரோனின் தகப்பன், ஹெஸ்ரோன் ராமின் தகப்பன் (மத்தேயு 1:3),

அம்மினதாபின் தந்தை ராம், நகசோனின் தந்தை அம்மினதாப், சல்மோனின் தந்தை நகசோன் (மத்தேயு 1:4),

சல்மோன் போவாஸின் தகப்பன், அவனுடைய தாய் ராகாப், போவாஸ் ஒபேதின் தகப்பன், அவனுடைய தாய் ரூத், ஒபேத் ஜெஸ்ஸியின் தகப்பன் (மத்தேயு 1:5),

தாவீது ராஜாவின் தகப்பன் ஜெஸ்ஸி, தாவீது சாலொமோனின் தகப்பன், அவருடைய தாயார் உரியாவின் மனைவி (மத்தேயு 1:6),

ரெகொபெயாமின் தந்தை சாலமோன், அபியாவின் தந்தை ரெகொபெயாம், ஆசாவின் தந்தை அபியா (மத்தேயு 1:7),

யோசபாத்தின் தந்தை ஆசா, யோராமின் தந்தை யோசபாத், உசியாவின் தந்தை யோராம் (மத்தேயு 1:8),

யோதாமின் தந்தை உசியா, ஆகாஸின் தந்தை யோதாம், எசேக்கியாவின் தந்தை ஆகாஸ் (மத்தேயு 1:9),

மனாசேயின் தந்தை எசேக்கியா, ஆமோனின் தந்தை மனாசே, யோசியாவின் தந்தை ஆமோன் (மத்தேயு 1:10),

பாபிலோனுக்கு நாடுகடத்தப்பட்ட நேரத்தில் ஜெகோனியா மற்றும் அவரது சகோதரர்களின் தந்தையான ஜோசியா (மத்தேயு 1:11).

பாபிலோனுக்கு நாடுகடத்தப்பட்ட பிறகு: ஜெகோனியா ஷால்தியேலின் தந்தை, ஷெல்தியேல் செருபாபேலின் தந்தை (மத்தேயு 1:12),

செருபாபேல் அபிஹூதின் தந்தை, அபிஹூத் எலியாக்கீமின் தந்தை, எலியாக்கீம் ஆசோரின் தந்தை (மத்தேயு 1:13),

சாதோக்கின் தந்தை அசோர், அகீமின் தந்தை சாதோக், எலிகூத்தின் தந்தை அகீம் (மத்தேயு 1:14),

எலியாசரின் தந்தை எலிகூத், மாத்தானின் தந்தை எலியாசர், யாக்கோபின் தந்தை மாத்தான் (மத்தேயு 1:15),

மற்றும் ஜேக்கப் ஜோசப் தந்தை, மரியாளின் கணவர், மற்றும் மரியாள் மேசியா என்று அழைக்கப்படும் இயேசுவின் தாய் (மத்தேயு 1:16).

இவ்வாறு ஆபிரகாம் முதல் தாவீது வரை பதினான்கு தலைமுறைகளும், தாவீது முதல் பாபிலோனுக்கு நாடுகடத்தப்படுவது வரை பதினான்கு தலைமுறைகளும், நாடுகடத்தப்பட்டதிலிருந்து மேசியா வரை பதினான்கு தலைமுறைகளும் இருந்தன (மத்தேயு 1:17).

இல் உள்ள வம்சாவளி லூக்கா 3:23b-38:

லூக்காவின் வம்சாவளியை நாம் பார்க்கும்போது, மத்தேயுவைப் போலல்லாமல், லூக்காவுக்கு (ஹெலனிஸ்டிக் யூதர்) ஜெகோனியாவுடன் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை, எனவே அவர் தனது சிவிசேஷத்தை கன்னிப் பிறப்புடன் தொடங்கி, அத்தியாயம் 3 இல் தனது வம்சவரலாற்றைக் கொடுத்தார். லூக்கா கடுமையான யூத வழக்கத்தையும் நடைமுறையையும் பின்பற்றினார். அவர் எந்த பெண்களையும் குறிப்பிடவில்லை, அவர் எந்த பெயரையும் தவிர்க்கவில்லை. யூத வம்சாவளியில் பெண்களின் பெயரைக் குறிப்பிடுவதற்கு எதிரான விதி ஒரு கேள்வியை எழுப்பும்: "நீங்கள் ஒரு பெண்ணின் வரிசையைக் கண்டுபிடிக்க விரும்பினாலும், அவரது பெயரைப் பயன்படுத்த முடியாவிட்டால், அதை எப்படி செய்வீர்கள்?" யூத வழக்கம், "நீங்கள் அவளுடைய கணவரின் பெயரைப் பயன்படுத்துவீர்கள்."

டால்முட் கூறுகிறது: "ஒரு தாயின் குடும்பம் குடும்பம் என்று அழைக்கப்படக்கூடாது." TaNaKh இல், ஒரு பெண்ணின் கோடு அவரது கணவரின் பெயரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இரண்டு நிகழ்வுகள் இருந்தன: எஸ்ரா 2:61 மற்றும் நெகேமியா 7:63. அதேபோல், லூக்காவும் பெண்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடாத கடுமையான யூத நடைமுறையைப் பின்பற்றினார். அவர் மேரியின் வரியைக் கண்டுபிடிக்க விரும்பினார், ஆனால் அவரது பெயரைக் குறிப்பிட முடியவில்லை,

அதனால் அவர் யோசேப்பைக் குறிப்பிடுகிறார் (லூக்கா 3:23b). ஆனால் அவர் யோசேப்பைக் குறிக்கவில்லை என்பதைக் காட்ட, அவர் ஜோசப்பின் பெயரிலிருந்து கிரேக்க திட்டவட்டமான கட்டுரையை விலக்கி மற்ற எல்லா பெயர்களிலும் சேர்க்கிறார்.

மத்தேயுவைப் போலல்லாமல், லூக்கா தனது சொந்த நாளில் தனது வம்சாவளியைத் தொடங்கினார் மற்றும் வரலாற்றில் பின்னோக்கிச் சென்றார். அவர் மரியாவுக்கு மாற்றாக யோசெப் என்ற பெயரைத் தொடங்கி, தாவீதின் குமாரனாகிய நாதனுக்குக் கண்டுபிடித்தார் (லூக்கா 3:31). இந்த வசனத்தின்படி, யோசேப்பைப் போலவே மிரியமும் தாவீதின் வழித்தோன்றல். இருப்பினும், ஜோசப் போலல்லாமல், மேரிக்கு ஜெகோனியாவின் இரத்தம் அவளது நரம்புகளில் ஓடவில்லை. அவள் தாவீதின் வழித்தோன்றல், சாலமன் அல்ல, நாதன் மூலம் ஜெகோனியாவைத் தவிர. இதன் பொருள், ராஜா பதவிக்கான முதல் தேவையை இயேசு நிறைவேற்றினார்: அவர் ஜெகோனியாவைத் தவிர, தாவீதின் வீட்டில் உறுப்பினராக இருந்தார்.

இருப்பினும், அது முழு பிரச்சனையையும் தீர்க்காது. யூத வரலாற்றில் இந்த கட்டத்தில், ஜெகோனியாவைத் தவிர, தாவீதின் வழித்தோன்றல்களில் ஏராளமான யூதர்கள் இருந்தனர். எனவே யேசுவா மட்டும் முதல் தேவையை நிறைவேற்றவில்லை. அவர் ஏன் ராஜாவாக இருக்க வேண்டும், மற்றவர்கள் யாரும் இல்லை? பதில் லூக்கா 1:30-35, குறிப்பாக வசனம் 32, கடவுள் நியமனம் என்று TaNaKh இரண்டாவது தேவை உள்ளது. ஆனால் இயேசு மட்டுமே TaNaKh இரண்டாவது தேவையை பூர்த்தி செய்தார். அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் காரணமாக, கர்த்தர் இப்போது என்றென்றும் வாழ்கிறார், அவருக்கு வாரிசுகள் இல்லை. ஒரு யூதர் லூக்காவின் வம்சவரலாற்றைப் பார்த்தால், அவர் தனக்குள் நினைத்துக்கொண்டிருப்பார், “இந்த வம்சாவளியானது கடுமையான யூத வழக்கத்தையும் நடைமுறையையும் பின்பற்றுகிறது. அது பெண்களைக் குறிப்பிடவில்லை, பெயர்களைத் தவிர்க்கவில்லை, ஜெகோனியாவைத் தவிரவும்

இல்லை. இயேசு ஏன் ராஜா மேசியாவாக இருக்க முடியும் என்பதை லூக்காவின் வம்சவரலாறு காட்டுகிறது.

அவர் யோசேப்பின் மகன், எனவே அது நினைத்தது,

ஹெலியின் மகன், மத்தாத்தின் மகன் எலி (லூக்கா 3:23b) என்றும் உச்சரிக்கிறார்: சரியான யூத வம்சாவளியின் ஒருமைப்பாட்டைப் பேணுவதற்கு மரியாவுக்குப் பதிலாக யோசேப்பை லூக்கா குறிப்பிட வேண்டும் என்பதால், அவர் மிரியமின் தந்தையான ஹெலியின் மகன் என்று கூறுகிறார். . யோசேப்பு ஹெலியின் மருமகன் என்பதை இது குறிக்கிறது. முதல் மற்றும் இரண்டாம் நூற்றாண்டின் யூத எழுத்துக்கள் இயேசுவை ஹெலியின் மகன் என்று குறிப்பிடுவது தற்செயலானது அல்ல, ஏனென்றால் அந்த வரி உண்மையில் மேரி மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, ஜோசப் அல்ல என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

லேவியின் மகன், மெல்கியின் மகன்,

யோசேப்பின் மகன் ஜன்னாய் மகன் (லூக்கா 3:24),

மத்ததியாவின் மகன், ஆமோஸின் மகன்,

நாகூமின் மகன், எஸ்லியின் மகன்,

நாகையின் மகன் (லூக்கா 3:25), மாத்தின் மகன்,

மத்ததியஸின் மகன், செமெய்னின் மகன்,

ஜோசக்கின் மகன், ஜோதாவின் மகன் (லூக்கா 3:26),

ஜோனனின் மகன், ரேசாவின் மகன்,

செருபாபேலின் மகன், இவன் ஷால்தியேலின் மகன்.

நேரியின் மகன் (லூக்கா 3:27), மெல்கியின் மகன்,

ஆதியின் மகன், கோசத்தின் மகன்,

எல்மதாமின் மகன், எரின் மகன் (லூக்கா 3:28),

யோசுவாவின் மகன், எலியேசரின் மகன்,

ஜோரிமின் மகன், மத்தாத்தின் மகன்,

லேவியின் மகன் (லூக்கா 3:29), சிமியோனின் மகன்,

யூதாவின் மகன், ஜோசப்பின் மகன்,

யோனாமின் மகன், எலியாக்கீமின் மகன் (லூக்கா 3:30),

மெலியாவின் மகன், மென்னாவின் மகன்,

மத்தத்தாவின் மகன், நாத்தானின் மகன்,

தாவீதின் மகன் (லூக்கா 3:31), ஜெஸ்ஸியின் மகன்,

ஓபேதின் மகன், போவாஸின் மகன்,

சல்மோனின் மகன், நகசோனின் மகன் (லூக்கா 3:32),

அம்மினதாபின் மகன், ராமின் மகன்,

ஹெஸ்ரோனின் மகன், பேரேசின் மகன்,

யூதாவின் மகன் (லூக்கா 3:33), யாக்கோபின் மகன்,

ஈசாக்கின் மகன், ஆபிரகாமின் மகன்,

தேராகின் மகன், நாகோரின் மகன் (லூக்கா 3:34),

செருக்கின் மகன், ரெயூவின் மகன்,

பேலேக்கின் மகன், ஏபேரின் மகன்,

சேலாவின் மகன் (லூக்கா 3:35), கேனானின் மகன்,

அர்பக்சாத்தின் மகன், சேமின் மகன்,

நோவாவின் மகன், லாமேக்கின் மகன் (லூக்கா 3:36),

ஏனோக்கின் மகன் மெத்தூசலாவின் மகன்.

யாரேத்தின் மகன், மகலாலேலின் மகன்,

கேனானின் மகன் (லூக்கா 3:37), ஏனோசின் மகன்,

சேத்தின் மகன், ஆதாமின் மகன்,

தேவனுடைய குமாரன் (லூக்கா 3:38).

கடைசியாக, இந்த இரண்டு வம்சாவளிகளும் மேஷியாக்கின் பல தலைப்புகளில் நான்கு உள்ளன. மத்தேயு 1:1ல், அவர் தாவீதின் குமாரன் என்றும் ஆபிரகாமின் குமாரன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார், அதாவது யேசுவா ஒரு யூதர். லூக்கா 3:38 இல், அவர் ஆதாமின் குமாரன் என்றும் தேவனுடைய குமாரன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். ஒவ்வொரு தலைப்பும் அவரது ஆளுமையின் வெவ்வேறு அம்சங்களை வலியுறுத்துகிறது.

அவரை தாவீதின் குமாரன் என்று அழைப்பதன் அர்த்தம் யேசுவா ஒரு ராஜா என்றும், அவரை ஆபிரகாமின் மகன் என்று அழைப்பது யேசுவா ஒரு யூதர் என்றும் அர்த்தம். தற்செயலாக அல்ல, இவை மத்தேயு வலியுறுத்தும் அதே இரண்டு கருப்பொருள்கள் - இயேசுவின் யூதர் மற்றும் அரசாட்சி: அவர் யூதர்களின் ராஜா. அதனால்தான் மட்டியாஹு மட்டும் மாகிகளின் வருகையைப் பதிவு செய்கிறார் (பார்க்க அவ் - மாகியின் வருகை), யூதர்களின் ராஜாவாகப் பிறந்தவர் எங்கே?

அவரது மூன்றாவது தலைப்பு ஆதாமின் மகன். இந்த தலைப்பு யேசுவா ஒரு மனிதன் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. மீண்டும், லூக்காவின் நற்செய்தியின் கருப்பொருளாக இது நடப்பது தற்செயலானது அல்ல, அவர் மேசியா மனித குமாரன் என்பதை வலியுறுத்துகிறார் (இணை Co - இயேசு ஒரு முடக்குவாதத்தை மன்னித்து குணப்படுத்துகிறார் என்பதைப் பார்க்கவும்). அதனால்தான் லூக்கா, மத்தேயு, மார்க் அல்லது ஜான் அல்ல, அவருடைய மனித வளர்ச்சியை இன்னும் விரிவாகப் பதிவு செய்கிறார். அவர் எப்படி வளர்ந்தார் என்பதை லூக்கா விவரிக்கிறார்; அவர் தனது அறிவை எவ்வாறு பெற்றார்; மற்றும் பெற்றோரின் அதிகாரத்திற்கு அவர் கீழ்ப்படிதல். லூக்கா, மற்றவர்களை விட, அவர் எப்படி பசியாக இருந்தார், எப்படி சோர்வாக இருந்தார் என்பதை வலியுறுத்தினார், இவை அனைத்தும் மனிதகுலத்தின் முத்திரைகள். யேசுவா ஆதாமின் மகன், அதாவது அவர் ஒரு மனிதன்.

அவருடைய நான்காவது பட்டம் கடவுளின் மகன். இதன் அர்த்தம் இயேசுவே கடவுள். கடவுளின் மகனாக இருந்ததால், தனக்கின் நீதிமான் அவர் கடவுள் என்று நம்பினார். யோவானின் நற்செய்தியின் கருப்பொருளாக இது நிகழ்கிறது, அவர் யேசுவா கடவுளின் குமாரனாகிய மேஷியாக் என்பதை வலியுறுத்தினார். இதனால்தான் யோவான் தனது சிவிசேஷத்தை வார்த்தைகளுடன் தொடங்கினார்: ஆதியில் வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனோடு இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாக இருந்தது. யோவான் தனது நற்செய்தியின் முடிவில், தாமரை "சந்தேகத்துடன்" குறிப்பிட்டார், அவர் இறுதியாக

உண்மையைக் கண்டு, யேசுவாவிடம், என் ஆண்டவரே, என் கடவுளே (யோவான் 20:28) என்று அறிவித்தார். அந்த இரண்டு பத்திகளுக்கு இடையில், ஜான் மீண்டும் மீண்டும் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை வலியுறுத்தினார் - இயேசு கடவுள் என்ற உண்மையை.

இந்த நான்கு தலைப்புகள் மேசியா, யூத கடவுள்-மனிதன் மற்றும் ராஜா.36